

kørt helt forbi hinanden i hvert fald. Jeg negliger det bestemt ikke.

Det, diskussionen gik på på det tidspunkt, som fru Elisabeth Arnold måske refererer til, det var det dér med, hvilke overvejelser man gør sig, og det, at man er bange for, at gerningsmanden bliver frikendt. De overvejelser kan jeg forstå er nogle, som man efter fru Anne Baastrups erfaringer gør sig allerede i dag. Det er altså nogle overvejelser, man gør sig, uden at der er en minimumsstraf inde i billedet.

Spørgsmålet er så: Bliver den bekymring større eller mindre, eller er det det samme, hvis man indfører en minimumsstraf? Og der var mit argument, at jeg tror ikke, at de, der har været udsat for voldtægt, studerer juraen så nøje, så de går ind og vurderer, om minimumsstraffen er 30 dages fængsel eller 6 måneders fængsel, eller hvad man nu ville sætte den til. I dag er minimumsstraffen 30 dages fængsel.

Så det er dér, min pointe er. Jeg tror ikke, bekymringen bliver anderledes eller forskelligartet, hvad enten vi sætter en højere minimumsgrænse ind end den, der er i dag, eller vi ikke gør det.

Og det dér med, at jeg skulle negligere det. Altså hvad skal man næsten sige andet, end at jeg mener, voldtægt er den allerværste form for forbrydelse, man kan begå? Og derfor har vi den opfattelse, at man skal straffe de gerningsmænd væsentlig hårdere, end man gør i dag. Det er det, vi appellerer til, og det er det, beslutningsforslaget går ud på: at få straffet væsentligt hårdere.

Men det er jo det, Det Radikale Venstre ikke vil være med til. Det Radikale Venstre vil ikke straffe hårdere, SF vil ikke straffe hårdere, regeringen vil ikke straffe hårdere. Så hvem er det, der negligerer?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg tror ikke, hr. Tom Behnke var i salen, dengang justitsministeren fortalte i sit indlæg, at erfaringen fra minimumsstrafbestemmelser er, at der i videre omfang kommer betingede domme.

Det, jeg selv har læst mig frem til, er, at erfaringerne fra dengang, vi havde minimumsstraf på 1 år i § 216, var, at domstolene gik over til at anvende § 217 om ulovlig tvang. Og det er en konsekvens, som naturligt vil komme, når man står med en domstol, hvor der er to lægdommere, og hvor de så overvejer – og det er kontaktvoldtægten, jeg snakker om: Hvad var det for en

situation, begge var berusede, hun sagde nej, hvornår sagde hun nej, sagde du nej, før, under eller efter at trusserne var taget af, hvornår sagde du nej?

Det er den dér modbydelige situation – og det bekræftes også af avislæsning m.v. – en kvinde ikke vil gå for en dommer for at fortælle om, medmindre der er sandsynlighed for at hun rent faktisk kan få domstolen til at forstå, at hun oplevede det som voldtægt.

Det er ikke et ønske fra SF's side at få nedsat straffen for voldtægt, slet, slet, slet ikke. Efter min opfattelse er strafferammen, som den skal være. Vi skal bare vide, om det kun skyldes kontaktvoldtægter, at den er faldet, eller om overfaldsvoldtægter også er med i billedet. Vi skal vide noget mere.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Tom Behnke fortsætter argumentationen med, at overvejelserne for ofret ikke ændrer sig på baggrund af en minimumsstraf, men jeg har stadig væk ikke fået noget svar på, hvorfor i alverden de så ændrer sig for krænkeren. Det hænger ikke sammen i mit hoved, og jeg vil meget gerne have at vide, hvordan det hænger sammen i hr. Tom Behnkes hoved.

Og så må jeg minde hr. Tom Behnke om, at jeg faktisk sagde i mit ordførerindlæg, og jeg citerer: Når vi får redegørelsen fra Rigsadvokaten kan der meget vel vise sig grunde til, at vi fra socialdemokratisk side vil gå ind i overvejelser om præciseringer eller skærper. Så lad være med at sige, at vi ikke vil.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Folk, der bliver dømt, skal straffes, men folk, der ikke bliver dømt, straffes ikke. Folk, der ikke bliver anklaget, bliver ikke dømt, og folk, der ikke bliver anmeldt, bliver ikke anklaget. Vi kan ikke få flere dømt for voldtægt end dem, der bliver anmeldt. Det er meget banalt, og det synes jeg også, man skulle tage med ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Det, som domstolene i første omgang skal tage stilling til, er: Er den pågældende lov overtrådt. Ja eller nej? Er vedkommende skyldig eller uskyldig? Derefter fastsætter man, hvad straffen skal være.